

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJŲ DARBO APMOKĖJIMO
ĮSTATYMO PROJEKTO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai

Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymo projektas (toliau – įstatymo projektas) parengtas atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2015 m. rugsėjo 29 d. nutarimą Nr. KT26-N15/2015 „Dėl Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 68 straipsnio 3 dalies ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. 511 „Dėl biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos tobulinimo“ atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ (toliau – Konstitucinio Teismo nutarimas Nr. KT26-N15/2015), vykdant Šešioliktosios Vyriausybės 2012–2016 metų programos, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2012 m. gruodžio 13 d. nutarimu Nr. XII-51 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“, 85 punkte nurodytą priemonę bei įgyvendinant Lietuvos Respublikos darbo kodekso 189 straipsnį, kuriame nurodyta, kad iš valstybės, savivaldybių ir Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetų bei kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų finansuojamų įstaigų, įmonių, organizacijų bei Lietuvos banko darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, darbo apmokėjimo sąlygos nustatomos įstatymų nustatyta tvarka.

Be to, įstatymo projektą rengti paskatino dabartinės darbo apmokėjimo sistemos trūkumai:

- Išbalansuota darbo apmokėjimo sistema, susidariusios didelės disproporcijos tarp atskirų sričių biudžetinių įstaigų darbuotojų tarnybinių atlyginimų koeficientų dydžių;
- Atskirų sričių apmokėjimo sąlygas reglamentuoja ministrų įsakymai;
- Tik įstaigų vadovams priedai iki 100 proc. nustatomi atsižvelgiant į praėjusių metų veiklos rezultatus, kitiems darbuotojams priedai nėra siejami su pasiektais rezultatais;
- Didėjant minimaliajai mėnesinei algai (toliau – MMA), kvalifikuotų darbuotojų tarnybinis atlyginimas susilygino su nekvalifikuotų darbuotojų tarnybiniu atlyginimu;
- Nepakankamos teisinės galimybės nustatyti motyvuojantį darbo užmokestį darbo rinkoje trūkstamų profesijų specialistams.

Įstatymo projekto tikslas – suvienodinti darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis vienodos kvalifikacijos ir sudėtingumo darbą, galimybę gauti teisingą apmokėjimą už darbą iš valstybės ir savivaldybių biudžetų bei kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų finansuojamose institucijose, bei reglamentuoti materialinės pašalpos skyrimą.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai

Įstatymo projektą parengė Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Darbo departamento (direktorė – Eglė Radišauskienė, tel. 8 706 64240, el. p. egle.radisauskiene@socmin.lt) Darbo teisės skyriaus (vedėja – Vita Baliukevičienė, tel. 8 706 68256, el. p. vita.baliukeviciene@socmin.lt) vyriausioji specialistė Vanda Dudienė (tel. 8 706 68255, el. p. vanda.dudiene@socmin.lt).

3. Kaip šiuo metu reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai

Iš valstybės biudžeto, savivaldybių ir Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetų bei valstybės įsteigtų pinigų fondų lėšų finansuojamų įstaigų (toliau – biudžetinės įstaigos) darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis (toliau – darbuotojai), darbo apmokėjimo

sąlygas reglamentuoja Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. liepos 8 d. nutarimas Nr. 511 „Dėl biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos tobulinimo“ (toliau – Nutarimas Nr. 511), taikomas pedagogų, sveikatos priežiūros specialistų, kultūros ir meno darbuotojų, socialinių darbuotojų, Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai, Lietuvos Respublikos finansų ministerijai, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai pavaldžių biudžetinių įstaigų darbuotojų, kitų švietimo ir mokslo, kultūros ir meno, sveikatos priežiūros ir socialinių įstaigų darbuotojų, taip pat kitų biudžetinių įstaigų darbuotojų bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos, ministerijų, Vyriausybės įstaigų, kitų institucijų ar įstaigų, atliekančių viešojo administravimo funkcijas, savivaldybių darbuotojų, nepriskiriamų valstybės tarnautojų kategorijai, tarnybiniais atlyginimams apskaičiuoti bei kitoms mokėjimo už darbą sąlygoms nustatyti.

Biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo užmokestis nustatomas bazinės mėnesinės algos dydžiais (toliau – BMA). BMA nuo 2015 m. sausio 1 d. – 35,5 euro.

Konkrečias pedagogų, sveikatos priežiūros specialistų, kultūros ir meno darbuotojų, socialinių darbuotojų darbo apmokėjimo sąlygas reglamentuoja atitinkamų sričių ministrų įsakymai, todėl nėra bendros darbo apmokėjimo sistemos, susidariusios nepagrįstos disproporcijos tarp skirtingų sričių biudžetinių įstaigų darbuotojams taikomų tarnybinių atlyginimų koeficientų dydžių.

Švietimo įstaigų vadovų ir pedagogų tarnybiniai atlyginimai priklauso nuo suteiktos kvalifikacinės kategorijos ir turimo pedagoginio darbo stažo. Mokytojams už atliekamus kitus darbus (moksleivių darbų tikrinimą, vadovavimą klasei, pasiruošimą pamokoms, darbų planavimą, renginių organizavimą, vadovavimą meno kolektyvui ir pan.) tarifikuojamos papildomos savaitinės valandos. Papildomai mokama gimnazijų pedagogams (5–20 procentų), turintiems mokslo laipsnį arba pedagoginį mokslo vardą (1 BMA), ir specialiojo ugdymo įstaigų darbuotojams – už darbo sąlygas bei ypatumus (5–20 procentų) mokami priedai prie tarnybinių atlyginimų.

Kultūros įstaigų ir organizacijų vadovų bei kitų darbuotojų tarnybiniai atlyginimai priklauso nuo kultūros įstaigų rūšies (bibliotekos, muziejai, teatrai, kultūros centrai ir pan.) ir tipo (nacionalinės ir valstybinės įstaigos). Nacionalinių ir valstybinių įstaigų vadovams bei aukščiausiojo profesinio meninio lygio kultūros ir meno darbuotojams gali būti nustatyti iki 2 tarnybinių atlyginimų dydžio priedai.

Socialinių paslaugų įstaigų darbuotojų tarnybiniai atlyginimai priklauso nuo įstaigos tipo (stacionari arba ne stacionari), dydžio, nuo darbuotojų kvalifikacinės kategorijos ir stažo.

Visose biudžetinėse įstaigose, neviršijant darbo užmokesčiui skirtų lėšų, gali būti mokami tarnybinio atlyginimo dydžio priedai ir priemokos: biudžetinių įstaigų ir struktūrinių padalinių vadovams ir jų pavaduotojams atsižvelgiant į praėjusių metų veiklos vertinimo rodiklius, kitiems darbuotojams priedus už aukštą kvalifikaciją, skubių, svarbių ar sudėtingų darbų vykdymą nustato biudžetinės įstaigos vadovas. Taip pat nacionalinių kultūros ir meno įstaigų vadovams, vadovų pavaduotojams, struktūrinių padalinių vadovams ir pavaduotojams bei kitiems darbuotojams iš įstaigoms darbo užmokesčiui skirtų asignavimų gali būti nustatomi iki 65 procentų didesni tarnybinių atlyginimų koeficientai, o kitų biudžetinių įstaigų ir organizacijų minėtiems darbuotojams – iki 45 procentų didesni tarnybinių atlyginimų koeficientai. Daromos išimties kai kurių biudžetinių įstaigų (Valstybinės teismo medicinos tarnybos, Valstybinės teismo psichiatrijos tarnybos prie Sveikatos apsaugos ministerijos specialistams, savivaldybių

priešgaisrinių tarnybų ugniagesiams) specialistams, suteikiant galimybę nustatyti 30–50 procentų didesnius tarnybinius atlyginimus.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

4.1. Priimtas įstatymas bus taikomas darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis ir gaunantiems darbo užmokestį iš valstybės, savivaldybių ir Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetų bei kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų, t. y. sveikatos priežiūros įstaigų, kultūros ir meno įstaigų, socialines paslaugas teikiančių įstaigų vadovams ir darbuotojams ir šių įstaigų bei valstybinių mokslinių tyrimų institutų, veikiančių kaip biudžetinės įstaigos, kitiems darbuotojams. Priimtas įstatymas taip pat bus taikomas ir viešojo administravimo funkcijas vykančių institucijų ir įstaigų (Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos, Respublikos Prezidento kanceliarijos, Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos, teisėsaugos institucijų, ministerijų, Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstaigų, savivaldybių ir kitų institucijų ar įstaigų, atliekančių viešojo administravimo funkcijas) darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, jeigu kiti atskirų sričių biudžetinių įstaigų veiklą reglamentuojantys įstatymai nenustatys kitaip.

4.2. Priimtas įstatymas nebus taikomas valstybinių mokslinių tyrimų institutų, veikiančių kaip biudžetinės įstaigos, mokslo darbuotojams ir kitiems tyrėjams; Lietuvos Respublikos diplomatinė atstovybių, konsulinė įstaigų, atstovybių prie tarptautinių organizacijų, specialiųjų misijų darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, ir kitiems asmenims, su kuriais Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija sudaro delegavimo sutartis pagal Lietuvos Respublikos asmenų delegavimo į tarptautines ir Europos Sąjungos institucijas ar užsienio valstybių institucijas įstatymą, taip pat pedagoginiams darbuotojams, treneriams ir vystomojo bendradarbiavimo projektuose dalyvaujantiems darbuotojams.

Pažymėtina, kad valstybinėms aukštosioms mokykloms, pagal Lietuvos Respublikos Konstituciją bei Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo 7 straipsnį yra suteikta autonomija, todėl aukštosios mokyklos savarankiškai sprendžia klausimus, susijusius su darbuotojų darbo apmokėjimo sąlygų nustatymu. Taip pat pažymėtina, kad pagal Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo 4 straipsnio 13 dalį valstybinis mokslinių tyrimų institutas – įstaiga, kurios pagrindinė veikla – moksliniai tyrimai ir eksperimentinė (socialinė, kultūrinė) plėtra, todėl nustatant veiklos vertinimą ir darbo apmokėjimą, ypač svarbus mokslinės veiklos vertinimas. Atsižvelgiant į mokslo ir studijų institucijų ir jose dirbančių darbuotojų veiklos specifiškumą, jiems turėtų būti taikoma kitokia darbo apmokėjimo tvarka. Šiuo metu jiems darbo užmokestis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013 m. gruodžio 18 d. nutarimo Nr. 1231 „Dėl Valstybinių mokslinių tyrimų institutų vadovų, jų pavaduotojų, mokslinių sekretorių, mokslo darbuotojų ir kitų tyrėjų darbo apmokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo ir kai kurių Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų pripažinimo netekusiais galios“ nuostatomis, nes Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo 10 straipsnio 6 dalis numato, kad Valstybinių mokslinių tyrimų institutų, veikiančių kaip biudžetinės įstaigos, administracijos ir kitų darbuotojų, mokslo darbuotojų ir kitų tyrėjų darbo apmokėjimo tvarką nustato Vyriausybė.

Šiuo metu diplomatinėse atstovybėse, konsulinėse įstaigose, atstovybėse prie tarptautinių organizacijų, specialiųjų misijų (toliau – atstovybės) darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, gauna didesnę darbo užmokestį, negu įstatymo projekte nurodytos pareiginių algų maksimalių dydžių ribos. Minėtiems darbuotojams šiuo metu mokamas atlyginimas nesiekia

vidutinių ar netgi minimalių pajamų, kurias gauna asmenys, dirbantys užsienio šalių viešajame sektoriuje, o kai kuriose valstybėse net nesieks trečdaliai tose šalyse mokamos bedarbio pašalpos. Tokia padėtis lemia didelę darbuotojų kaitą. Taip pat diplomatinėse atstovybėse pagal darbo sutartis dirba daug tų šalių, kuriose reziduoja atstovybė, piliečių, todėl manytina, kad jiems pritaikius įstatymo projekto nuostatas, personalo vadyba taptų sudėtingesnė, nes priimant darbuotoją į atitinkamą pareigybę reikėtų išsilavinimą įrodančių dokumentų. Šiuo metu atstovybėse dirbančių darbuotojų pagal darbo sutartis atlyginimų dydžiai nustatomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. lapkričio 5 d. nutarimo Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos veiklos“ ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. liepos 19 d. nutarimo Nr. 1210 „Dėl profesinės karo tarnybos karių ir krašto apsaugos sistemos valstybės tarnautojų, žvalgybos pareigūnų, darbuotojų, perkeltų į Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybes, specialiąsias misijas, atstovybes prie tarptautinių organizacijų, užsienio valstybių ir tarptautinės karinės ar gynybos institucijas, tarnybos sąlygų“ nuostatomis, nes Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymu ir Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemos organizavimo ir karo tarnybos įstatymu šių darbuotojų darbo apmokėjimo dydžius pavesta nustatyti Lietuvos Respublikos Vyriausybei.

4.3. Atsižvelgiant į tai, kad, kitaip nei kitų biudžetinių įstaigų darbuotojams, mokytojams taikoma valandinė – tarifinė darbo apmokėjimo tvarka, kuri lemia kitokią darbo apmokėjimo specifiką, taip pat į tai, kad, kitaip nei kitos biudžetinės įstaigos, visos švietimo įstaigos visiškai ar iš dalies finansuojamos iš mokinio krepšelio, o tai biudžetinei įstaigai skiriamo darbo užmokesčio fondo dydį tiesiogiai susieja su ugdomų vaikų skaičiumi ir tai neigiamai atsilieptų nustatant pareiginės algos kintamąją dalį, kuri priklausys nuo atlyginimams skirtos pinigų sumos, šis įstatymas nebus taikomas pedagoginiams darbuotojams. Jiems už darbą bus mokama Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo nustatyta tvarka.

Siūloma Įstatymo nuostatas taikyti Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos (toliau – Akademija) pedagoginiams darbuotojams, kadangi Akademijos, kaip biudžetinės įstaigos, veikla finansuojama iš valstybės biudžeto, o vadovaujantis Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemos organizavimo ir karo tarnybos įstatymo 8 straipsnio 2 dalimi krašto apsaugos sistemos asignavimų valdytojas yra krašto apsaugos ministras. Dėl šios priežasties Akademijai negali būti užtikrinta autonomija, identiška kitoms valstybinėms aukštosioms mokykloms, paliekant teisę savarankiškai spręsti klausimus, susijusius su darbuotojų darbo apmokėjimo sąlygų nustatymu.

Taip pat siūloma šio Įstatymo nuostatų netaikyti darbuotojams, dalyvaujantiems vystomojo bendradarbiavimo projektuose, atsižvelgiant į šių darbuotojų darbo specifiškumą. Tokių darbuotojų darbo apmokėjimą reglamentuos Vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos įstatymas (Lietuvos Respublikos Vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos įstatymo Nr. XII-311 1, 2, 7, 8, 9 ir 11 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 11¹ straipsniu įstatymo projektas (TAIS NR. 16-4257 (4)).

Atsižvelgiant į tai, kad trenerių veiklai yra labiau būdingi paslaugų teikimo, o ne darbo santykiai, šio Įstatymo nuostatų siūloma netaikyti ir treneriams. Jų darbo apmokėjimo sąlygos bus nustatytos Lietuvos Respublikos kūno kultūros ir sporto įstatyme. Tokių darbuotojų yra apie 100.

4.4. Įstatymo projekte darbuotojų pareigybės, atsižvelgiant į tai, kokio lygio išsilavinimas reikalingas konkrečioms pareigoms užimti, suskirstytos į 4 lygius: A, B, C ir D. A lygio pareigybės, kurioms būtinas ne žemesnis kaip aukštasis išsilavinimas, išskiriamos į A¹ lygį,

kurioms būtinas ne žemesnis kaip aukštasis universitetinis išsilavinimas su magistro kvalifikaciniu laipsniu ar jam prilygintu išsilavinimu, ir į A² lygį, kurioms būtinas ne žemesnis kaip aukštasis universitetinis išsilavinimas su bakalauro kvalifikaciniu laipsniu ar jam prilygintu išsilavinimu ar aukštasis koleginis išsilavinimas su profesinio bakalauro kvalifikaciniu laipsniu ar jam prilygintu išsilavinimu: biudžetinių įstaigų vadovai ir jų pavaduotojai; administracijos ir struktūrinių padalinių vadovai ir jų pavaduotojai; specialistai; B lygio pareigybės: administracijos ir struktūrinių padalinių vadovai ir jų pavaduotojai; specialistai; C lygio pareigybės: kvalifikuoti darbuotojai; D lygio pareigybės: darbininkai. Biudžetinių įstaigų darbuotojų pareigybės į grupes suskirstytos atsižvelgiant į valstybės ir savivaldybių įstaigų veiklos specifiką bei į Lietuvos profesijų klasifikatorių, LPK, 2012, patvirtintą Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2013 m. kovo 6 d. įsakymu Nr. 4-171 „Dėl Lietuvos profesijų klasifikatoriaus LPK 2012 patvirtinimo“, kuriuo remdamiesi biudžetinių įstaigų vadovai tvirtins biudžetinių įstaigų darbuotojų pareigybių sąrašus.

Biudžetinių įstaigų darbuotojų pareigybės skirstomos į grupes:

1) biudžetinių įstaigų vadovų ir jų pavaduotojų pareigybės priskiriamos A lygiui;

2) administracijos ir struktūrinių padalinių vadovai ir jų pavaduotojai, kurių funkcijoms atlikti reikalingas ne žemesnis kaip aukštasis universitetinis ar jam prilygintas išsilavinimas arba aukštasis koleginis išsilavinimas, arba aukštesnysis išsilavinimas, arba iki 1995 metų įgytas specialusis vidurinis išsilavinimas; administracijos ir struktūrinių padalinių vadovų ir jų pavaduotojų pareigybės priskiriamos A arba B lygiui, atsižvelgiant į reikalaujamo išsilavinimo toms pareigoms eiti;

3) specialistai, kurių funkcijoms atlikti reikalingas ne žemesnis kaip aukštasis išsilavinimas (aukštasis universitetinis išsilavinimas su magistro kvalifikaciniu laipsniu ar jam prilygintu išsilavinimu, aukštasis universitetinis išsilavinimas su bakalauro kvalifikaciniu laipsniu ar jam prilygintu išsilavinimu ar aukštasis koleginis išsilavinimas su profesinio bakalauro kvalifikaciniu laipsniu ar jam prilygintu išsilavinimu) arba ne žemesnis kaip aukštesnysis išsilavinimas ar iki 1995 metų įgytas specialusis vidurinis išsilavinimas (toliau – specialistai); specialistų pareigybės priskiriamos A arba B lygiui, atsižvelgiant į reikalaujamą išsilavinimą toms pareigoms eiti, išskyrus teatrų ir koncertinių įstaigų kultūros ir meno darbuotojus – baletu artistus ir šokėjus, kurie pagal formaliojo profesinio mokymo programas grupinio mokymosi forma kasdieniu mokymo proceso organizavimo būdu įgijo baletu artisto kvalifikaciją ir kilnojamųjų kultūros vertybių restauratorius, kurie neturėdami universitetinio išsilavinimo bus priskiriami A² lygio specialistų grupei. Baletu artistų ir šokėjų profesinė karjera prasideda paauglystėje ir trunka apie 20 metų. Nacionalinėje M. K. Čiurlionio menų mokykloje baigę 13 metų trukmės mokslo programą, šie artistai gauna profesinio mokymo diplomą. Šiai profesijai svarbu ne aukštasis išsilavinimas, bet pasirengimas baletui, šokiui. Jų pareigybėse nustatyta užtikrinti atliekamos choreografijos aukštą meninį lygį, inicijuoti naujų spektaklių ir kūrybinių programų sukūrimą, vaidmenų parengimą laiku, palaikyti ir tobulinti fizinę formą, baletu ir šokio techniką. Jei jie bus priskirti žemesnio lygio pareigybių grupei, atlyginimas jų nemotyvuos dirbti Lietuvos nacionalinis operos ir baletu teatre, Klaipėdos ir Kauno valstybiniuose muzikiniuose teatruose, Valstybiniame dainų ir šokių ansamblyje „Lietuva“ ir po kurio laiko bus sužlugdytas baletu ir šokio menas Lietuvoje. Šią mokyklą baigę baletu artistai ir šokėjai, įgiję aukštąjį išsilavinimą, pasirinks kitą darbą, kurio karjera gali trukti iki senatvės pensijos amžiaus ir už kurį mokamas daug didesnis ir darbo patirtį įvertinantis atlyginimas.

Kilnojamųjų kultūros vertybių restauratorių kvalifikaciją taip pat siūloma prilyginti A² lygio specialistų pareigybėms. Juos atestuoja kultūros ministro įsakymu sudaryta Kilnojamųjų

kultūros vertybių restauratorių atestavimo komisija. Atestavimo tikslas – įvertinti restauratoriaus profesines žinias bei patirtį, siekiant apsaugoti kultūros vertybes nuo nekvalifikuoto konservavimo restauravimo ir prevencinio konservavimo, skatinti restauratorių profesinį meistriškumą bei profesinių žinių sklaidą. Kultūros ministro įsakymu suteikiama kvalifikacinė kategorija (III, II, I, Aukščiausia, Eksperto) restauratoriams leidžia atlikti tam tikro sudėtingumo kilnojamųjų kultūros vertybių restauravimo darbus ir turi įtaką darbo užmokesčio dydžiui, kuris nėra siejamas išimtinai tik su išsilavinimu (nors yra ir vienas iš kvalifikacinę kategoriją lemiančių veiksnių). Šiuo metu Lietuvoje dirbančių atestuotų kilnojamųjų kultūros vertybių restauratorių labai trūksta patenkinti muziejų, bibliotekų, archyvų ar kitų subjektų, disponuojančių kultūros vertybėmis, poreikiams;

A¹ lygio pareigybėms, kurioms būtinas ne žemesnis kaip aukštasis universitetinis išsilavinimas su magistro kvalifikaciniu laipsniu ar jam prilygintu išsilavinimu, siūloma nustatyti, kad pareiginės algos pastoviosios dalies dydis didinamas 20 procentų.

4) kvalifikuoti darbuotojai, kurių funkcijoms atlikti būtinas ne žemesnis kaip vidurinis išsilavinimas ir (ar) įgyta profesinė kvalifikacija (toliau – kvalifikuoti darbuotojai); kvalifikuotų darbuotojų pareigybės priskiriamos C lygiui;

5) darbininkai, kurių funkcijoms atlikti nebūtina profesinė kvalifikacija ir (ar) darbo patirtis; darbininkų pareigybės priskiriamos D lygiui.

4.5. Biudžetinės įstaigos skirstomos į tris grupes:

1) pirmą grupę – kai pareigybių sąrašė nustatytas darbuotojų pareigybių skaičius yra nuo 200 darbuotojų; ši grupė apims ir biudžetines įstaigas, kuriose pareigybių skaičius yra 200.

2) antrą grupę – kai pareigybių sąrašė nustatytas darbuotojų pareigybių skaičius yra nuo 50 iki 200 darbuotojų; ši grupė apims ir biudžetines įstaigas, kuriose pareigybių skaičius yra 50.

3) trečią grupę – kai pareigybių sąrašė nustatytas darbuotojų pareigybių skaičius yra iki 50 darbuotojų.

Nuo biudžetinių įstaigų dydžio priklausys biudžetinių įstaigų vadovų ir jų pavaduotojų pareiginės algos pastoviosios dalies koeficientų ribos.

Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos surinktais duomenimis, pirmos grupės biudžetinių įstaigų (kartu su švietimo įstaigomis) yra 40, antros grupės – 993, trečios grupės – 1692 įstaigos, be švietimo įstaigų – atitinkamai: 23, 248 ir 485 įstaigos.

4.6. Darbo užmokestį sudarys: pareiginė alga (pastovioji ir kintamoji dalys arba tik pastovioji dalis), priemokos, mokėjimas už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą bei budėjimą, ir esant nukrypimams nuo normalių darbo sąlygų; premijos.

Pareiginės algos pastoviosios dalies dydis (koeficientais) bus apskaičiuojamas pareiginės algos baziniu dydžiu (toliau – BD), kuris kasmet Lietuvos Respublikos Seimo turės būti tvirtinamas ateinantiems metams. Toks pat BD būtų taikomas apskaičiuojant pareigines algas valstybės politikams, valstybės pareigūnams, teisėjams ir valstybės tarnautojams. Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos (atlyginimo) bazinio dydžio, taikomo 2016 metais, įstatymu BD 2016 metais patvirtinta 130,5 euro; Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos (atlyginimo) bazinio dydžio, taikomo 2017 metais, įstatymo projektu Nr. XIIP-4543 taip pat numatoma 130,5 euro BD. Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos

(atlyginimo) bazinio dydžio, taikomo 2017 metais, įstatymo projektas nereglamentuoja bazinio dydžio nustatymo biudžetinių įstaigų darbuotojams, įstatymo projekto baigiamosiose nuostatose nurodoma, kad 2017 metais, apskaičiuojant biudžetinių įstaigų darbuotojų pareiginės algos pastoviąją dalį taikomas Lietuvos Respublikos valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir valstybės tarnautojų pareiginės algos (atlyginimo) bazinio dydžio, taikomo 2017 metais įstatyme, kurio projektas pateiktas Lietuvos Respublikos Seimui, nustatytas bazinis dydis.

Pareiginės algos pastoviosios dalies koeficientas biudžetinių įstaigų vadovams bei jų pavaduotojams bus nustatomas pagal įstatymo projekto 1 priedą, atsižvelgiant į biudžetinėje įstaigoje patvirtintą pareigybių skaičių ir į įstaigos vadovo ir vadovo pavaduotojo turimą vadovaujamo darbo patirtį. Vadovaujamo darbo patirtis bus apskaičiuojama sumuojant visus laikotarpius per visą darbinę karjerą, kai buvo vadovaujama įmonėms, įstaigoms, organizacijoms ar jų padaliniams.

Siekiant įgyvendinti Šešioliktosios Vyriausybės 2012–2016 metų programos, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2012 m. gruodžio 13 d. nutarimu Nr. XII-51 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“, 85 punkte nurodytą priemonę „Keisime įstatymus, kad sumažėtų darbo užmokesčio skirtumas viešajame sektoriuje tarp vadovų ir mažiausių darbo užmokestį gaunančių darbuotojų“, įstatymo projekte įtvirtinama, kad biudžetinės įstaigos vadovo ir biudžetinės įstaigos vadovo pavaduotojo pareiginė alga (pastovioji dalis kartu su kintamąja dalimi) negalės viršyti praėjusio ketvirčio biudžetinės įstaigos darbuotojų 5 vidutinių pareiginių algų (pastoviųjų dalių kartu su kintamosiomis dalimis) dydžių.

Pareiginės algos pastoviosios dalies koeficientas administracijos ir struktūrinių padalinių vadovams ir jų pavaduotojams bus nustatomas pagal įstatymo projekto 2 priedą, atsižvelgiant į pareigybės lygį, vadovaujamo darbo patirtį ir profesinio darbo patirtį. Vadovaujamo darbo patirtis bus apskaičiuojama sumuojant visus laikotarpius per visą darbinę karjerą, kai buvo vadovaujama įmonėms, įstaigoms, organizacijoms ar jų padaliniams. Profesinio darbo patirtis būtų apskaičiuojama sumuojant laikotarpius per visą darbinę karjerą, kai buvo dirbamas toks pat ar panašus į pareigybės aprašyme nustatytą darbą ar nustatytas funkcijas, nepriklausomai nuo to, ar buvo dirbama pagal darbo sutartį ar kitais pagrindais.

Pareiginės algos pastoviosios dalies koeficientas specialistams bus nustatomas pagal įstatymo projekto 3 priedą, o kvalifikuotiems darbuotojams – pagal 4 priedą.

D lygio darbininkų pareiginė alga bus nustatoma MMA dydžio, taip siekiant, kad dažnai keičiantis MMA nereikėtų dažnai keisti įstatymo nuostatų.

Pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos surinktą informaciją, šiuo metu biudžetinėse įstaigose yra 103 451 specialisto pareigybė (su pedagoginiais darbuotojais), iš jų:

– kultūros ir meno įstaigose – 9 706 A ir B lygio specialistai, socialines paslaugas teikiančiose įstaigose – 3 938, sveikatos priežiūros įstaigose – 4 146, kitose biudžetinėse įstaigose (kartu su pareigybėmis, esančiomis viešojo administravimo funkcijas atliekančiose institucijose) – 15 645.

Pareiginės algos pastoviosios dalies koeficientas galės būti didinamas iki 65 procentų, papildomai įvertinus nacionalinių ir valstybinių kultūros ir meno įstaigų aukščiausiojo profesinio meninio lygio kultūros ir meno darbuotojų nacionaliniu ir tarptautiniu mastu įgytą pripažinimą, ar atskirų profesijų trūkumą darbo rinkoje ar darbuotojų aukštą kvalifikacinę kategoriją, palyginus su tos pačios darbuotojų grupės kvalifikacine kategorija. Konkurencingas darbo užmokestis suteikia galimybę įdarbinti aukščiausio profesinio lygio kūrybinius

darbuotojus aukščiausios meninės kokybės paslaugoms teikti, konkuruoti dėl šių darbuotojų su kitų šalių darbdaviais.

Atsižvelgiant į Nutarimo Nr. 511 nuostatas, kad nacionalinių kultūros ir meno įstaigų vadovams, vadovų pavaduotojams, struktūrinių padalinių vadovams, jų pavaduotojams ir kitiems darbuotojams gali būti nustatomi iki 65 procentų didesni tarnybinių atlyginimų koeficientai, o kitų biudžetinių įstaigų ir organizacijų minėtiems darbuotojams – iki 45 procentų didesni tarnybinių atlyginimų koeficientai, negu nurodyta Nutarimo Nr. 511 prieduose, įstatymo projektu nesiekama sumažinti darbuotojų darbo užmokesčių, atvirkščiai – siekiama spręsti mažo darbo užmokesčio ir neteisingo apmokėjimo už darbą problemas, todėl panaši į galiojančią nuostatą siūloma ir įstatymo projekte. Vadovaujantis šia nuostata, pareiginės algos pastoviosios dalies koeficientai galės būti didinami tik už nacionaliniu ir tarptautiniu mastu įgytą pripažinimą, aukštą kvalifikacinę kategoriją ar profesijoms, kurių trūksta darbo rinkoje.

Profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą šiuo metu tvirtina Lietuvos darbo biržos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktorius. Pagal Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ pakeitimo įstatymo projektą Nr. XIIP-4306GR numatoma, kad dar bus tvirtinamas ir profesijų, kurioms būtina aukšta profesinė kvalifikacija, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašas. Tokį sąrašą tvirtins Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Toks darbo užmokesčio padidinimas padės biudžetinio sektoriaus darbdaviams konkuruoti darbo rinkoje dėl trūkstamų profesijų darbuotojų su privataus sektoriaus darbdaviais.

Jeigu bus pagrindas pareiginės algos pastoviąją dalį padidinti įstatymo projekto 7 straipsnio 6 dalyje ir 7 dalyje nustatytais pagrindais, tokia padidinimo suma negalės viršyti 80 procentų įstatymo 1–3 prieduose nustatytos pareiginės algos pastoviosios dalies dydžio.

Taip pat įstatymo projekto 5 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad darbo apmokėjimo sistema nustatoma kolektyvinėje sutartyje arba vidaus ar darbo tvarkos taisyklėse, suderinus su darbuotojų atstovais. Savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija nustato jos reguliavimo srityje esančių biudžetinių įstaigų vadovų darbo apmokėjimo sistemą. Darbo apmokėjimo sistemoje, kuri bus nustatoma kolektyvinėje sutartyje, o jos nesant – vidaus ar darbo tvarkos taisyklėse, detalizuojami pareiginės algos pastoviosios dalies nustatymo kriterijai (veiklos sudėtingumas, darbo krūvis, atsakomybės lygis, papildomų įgūdžių ar žinių, svarbių einamoms pareigoms turėjimas ir pan.), pareiginės algos pastoviosios dalies padidinimo iki 65 procentų kriterijai, pareiginės algos kintamosios dalies mokėjimo tvarka ir sąlygos, priemonių ir premijų mokėjimo tvarka ir sąlygos.

Pareiginės algos kintamoji dalis priklausys nuo praėjusiais metais pasiektų rezultatų, vertinamų pagal vadovui ar darbuotojui iš anksto nustatytas metines užduotis, ir negalės viršyti 50 procentų pastoviosios dalies. Pareiginės algos kintamoji dalis nustatoma nuo pareiginės algos pastoviosios dalies koeficiento, taip pat ir nuo padidinto koeficiento. D lygio darbininkams pareiginės algos kintamoji dalis nebus nustatoma.

Kultūros ministro nustatyta tvarka nacionalinių ir valstybinių kultūros ir meno įstaigų vadovams pareiginės algos kintamosios dalies nustatymas priklauso nuo praėjusių metų veiklos užduočių ir vertinimo rodiklių ir gali siekti iki 2 pareiginės algos pastoviosios dalies dydžių. Kultūros ministras turi teisę nustatyti kultūros ir meno darbuotojų grupę, kuriems pareiginės algos kintamosios dalies nustatymas priklauso nuo einamųjų metų vykdomos kūrybinės veiklos užduočių ir vertinimo rodiklių ir gali siekti iki 2 pareiginės algos pastoviosios dalies dydžių, neviršijant kultūros ir meno įstaigai skirtų lėšų darbo užmokesčiui ir nurodant mokėjimo terminą.

Kultūros ir meno darbuotojų grupės – tai teatrų ir koncertinių įstaigų baleto artistų ir šokėjų, muzikantų, solistų, vokalistų, choro artistų, dramų, lėlių teatro aktorių, dirigentų, koncertmeisterių, akompaniatorių, kurie viešo spektaklio, koncerto ar kito renginio metu vaidina, groja, šoka, dainuoja, diriguoja. Konkurencingas darbo užmokestis suteikia galimybę įdarbinti aukščiausio profesinio lygio kūrybinius darbuotojus aukščiausios meninės kokybės paslaugoms teikti. Darbo užmokestis būtų mokamas už profesinį meistriškumą, talentą ir asmeninį darbo indėlį, o tai padėtų užtikrinti scenos meno išskirtinumą ir gerinti įstaigos veiklos rezultatus.

Priemokos už papildomą darbo krūvį, kurios galės siekti iki 30 procentų pareiginės algos pastoviosios dalies dydžio, ir pareiginės algos kintamosios dalies suma negalės viršyti 60 procentų pareiginės algos pastoviosios dalies dydžio. Jeigu pareiginės algos pastovioji dalis buvo padidinta šio įstatymo 7 straipsnio 6 ar 7 dalyse nustatytais pagrindais, priemokos ar kintamosios dalies dydis skaičiuojamas nuo padidinto pastoviosios dalies koeficiento.

4.7. Kultūros ir meno darbuotojų, socialinių paslaugų srities darbuotojų, sveikatos priežiūros specialistų praėjusių metų veikla bus vertinama atsižvelgiant į darbo srities specifiskumą, atitinkamai kultūros ministro, socialinės apsaugos ir darbo ministro ir sveikatos apsaugos ministro patvirtinta atitinkamos srities kultūros ir meno darbuotojų, socialinių paslaugų srities darbuotojų, sveikatos priežiūros specialistų veiklos vertinimo tvarka. Kitų biudžetinių įstaigų darbuotojų praėjusių metų veikla vertinama vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtinta biudžetinių įstaigų darbuotojų veiklos vertinimo tvarka.

Biudžetinių įstaigų vadovams metines užduotis, siektinus rezultatus bei vertinimo rodiklius nustatys ir jų veiklą vertins biudžetinės įstaigos savininko teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų įstatymo nustatyta tvarka (Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų įstatymo Nr. I-1113 1 ir 9 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 9¹ straipsniu įstatymo projektas Nr. XIIP-3294).

Biudžetinių įstaigų darbuotojų veiklą numatoma įvertinti kasmet iki sausio 31 dienos. Įvertinus vadovo ar kito darbuotojo darbą labai gerai, būtų nustatoma ateinantiems metams kintamoji dalis ne mažesnę kaip 10 procentų nuo pareiginės algos kintamosios dalies vieneriems metams ir gali būti skiriama premija, o įvertinus gerai – kintamoji dalis. Pareiginės algos kintamosios dalies, išskyrus biudžetinės įstaigos vadovui nustatomą kintamąją dalį, mokėjimo tvarka ir sąlygos, neviršijant 50 procentų pareiginės algos dydžio, taip pat premijų mokėjimo tvarka bus nustatomos kolektyvinėse sutartyse, o jų nesant – vidaus ar darbo tvarkos taisyklėse, suderinus su darbuotojų atstovais.

4.8. Įstatymo projekte siūloma nustatyti, kad iki 5 minimaliųjų mėnesinių algų dydžio materialinę pašalpą, kuri gali būti skiriama biudžetinės įstaigos darbuotojui dėl jo sunkios materialinės padėties ar darbuotojui mirus, analogiškai, kaip numatyta Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme.

4.9. Įstatymo projekte numatytas galimo darbo užmokesčio sumažėjimo kompensavimas. Jeigu, įsigaliojus įstatymo projektui, darbo užmokestis sumažėtų, ne ilgiau kaip 2018 m. sausio 31 d. būtų mokamas iki įstatymo įsigaliojimo darbuotojui nustatytas darbo užmokestis. Jeigu, įsigaliojus įstatymui, sumažėtų pareiginės algos pastovioji dalis, darbuotojui, kol jis eitų užimamas pareigas, būtų mokamas iki įstatymo įsigaliojimo nustatytas tarnybinis atlyginimas.

4.10. Siūloma nustatyti, kad įmonės (darbdavio lygmens) kolektyvinėse sutartyse negali būti nustatyta papildomų sąlygų, susijusių su papildomu valstybės, savivaldybių ir

Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetų bei kitų valstybės įsteigtų pinigų fondų lėšų poreikiu. Analogiškas reikalavimas numatytas ir Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme. Kitų rūšių kolektyvinėse sutartyse (pvz., šakos kolektyvinėje sutartyje) galės būti nustatyta papildomų apmokėjimo sąlygų, susijusių su papildomu biudžeto lėšų poreikiu. Tokiu atveju, kaip numatoma Lietuvos Respublikos darbo kodekso projekte Nr. XIIP-3234GR, šalių parengtam ir suderintam šakos kolektyvinės sutarties projektui bus būtina gauti Lietuvos Respublikos finansų ministerijos išvadą.

4.11. Įstatymo projekte, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų įstatymo (Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų įstatymo Nr. I-1113 1 ir 9 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 9¹ straipsniu įstatymo projektas Nr. XIIP-3294) nuostatas, numatoma, kad iki šio įstatymo įsigaliojimo į pareigas priimti biudžetinių įstaigų darbuotojai, kurie neturi jų pareigoms eiti būtino išsilavinimo ar profesinės kvalifikacijos, toliau eina užimamas pareigas, bet ne ilgiau kaip iki 2021 m. gruodžio 1 d. Per šį laikotarpį aukštojo išsilavinimo ar profesinės kvalifikacijos neįgiję biudžetinių įstaigų darbuotojai, atleidžiami iš einamų pareigų, nemokant jiems išeitinės išmokos. Manytina, kad nustatytas laikotarpis yra pakankamas išsilavinimui ar profesinei kvalifikacijai įgyti.

4.12. Siekiant užtikrinti tinkamą įstatymo įgyvendinimą bei sekti darbo užmokesčio pokyčius biudžetinėse įstaigose, numatoma, kad biudžetinės įstaigos turės kasmet iki 2018 m. rugsėjo 1 d. ir vėliau kas dvejus metus iki rugsėjo 1 d. teikti Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijai darbo užmokesčio dydžius pagal pareigybių grupes ir kitą informaciją apie šio įstatymo įgyvendinimą.

4.13. Atsižvelgiant į Konstitucinio Teismo nutarimą Nr. KT26-N15/2015, siūloma Įstatymo projekto įsigaliojimo data 2017 m. sausio 1 diena.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai. Galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Priėmus įstatymo projektą, neigiamų pasekmių nenumatoma. Teigiamos pasekmės aptartos 4 punkte.

6. Kokią įtaką įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priimtas įstatymas neturės įtakos kriminogeninei situacijai. Įstatymo projekto antikorporcinis vertinimas atliktas, korupcijos rizika nenustatyta.

7. Kaip įstatymo įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Įstatymo įgyvendinimas neatsilieps verslo sąlygoms ir jo plėtrai.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus būtina pakeisti ar pripažinti netekusiais galios

Priėmus įstatymą, nereikės priimti naujų, keisti ar pripažinti netekusiais galios galiojančių įstatymų.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o projekto

sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų. Įstatymo projekte vartojamą sąvoką „Pareiginė alga“ Lietuvos Respublikos terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka aprobavo Valstybinė lietuvių kalbos komisija.

10. Įstatymo projekto atitiktis Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis bei Europos Sąjungos dokumentams

Įstatymo projekto nuostatos atitinka Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas, Europos Sąjungos nuostatomis neprieštarauja.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, kas ir kada juos turėtų priimti

1. Priėmus įstatymo projektą, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija turės parengti ir iki įstatymo įsigaliojimo pateikti Lietuvos Respublikos Vyriausybei tvirtinti:

1) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. 511 „Dėl biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos tobulinimo“ pripažinimo netekusiu galios projektą;

2) Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. rugsėjo 29 d. nutarimo Nr. 1021 „Dėl bazinės mėnesinės algos ir bazinio valandinio atlygio patvirtinimo“ pripažinimo netekusiu galios projektą;

2. Priėmus įstatymo projektą, Lietuvos Respublikos finansų ministerija turės parengti ir iki įstatymo projekto įsigaliojimo pateikti Lietuvos Respublikos Vyriausybei tvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. kovo 3 d. nutarimo Nr. 280 „Dėl Valstybės tarnautojų ir darbuotojų, gaunančių darbo užmokestį iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto, savivaldybių biudžetų ir valstybės pinigų fondų, darbo užmokesčio fondo apskaičiavimo metodikos patvirtinimo“ pakeitimo projektą.

3. Priėmus įstatymo projektą, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija turės parengti ir iki įstatymo įsigaliojimo pateikti Lietuvos Respublikos Vyriausybei ar jos įgaliotai institucijai tvirtinti:

1) Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų pareigybių aprašymo metodiką;

2) Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų veiklos vertinimo tvarką.

4. Priėmus įstatymo projektą, Lietuvos Respublikos kultūros ministerija, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija turės parengti ir kultūros ministras, socialinės apsaugos ir darbo ministras, sveikatos apsaugos ministras iki įstatymo projekto įsigaliojimo priimti įsakymus, kuriais bus reglamentuojama sveikatos priežiūros specialistų, kultūros ir meno, socialinių paslaugų srities darbuotojų veiklos vertinimo tvarka.

5. Priėmus įstatymo projektą, kultūros ministras, socialinės apsaugos ir darbo ministras iki įstatymo įsigaliojimo turės pripažinti netekusiais galios:

1) Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2012 m. spalio 9 d. įsakymą Nr. ĮV-677 „Dėl kultūros įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo“;

2) Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2009 m. sausio 20 d. įsakymą Nr. A1-22 „Dėl Socialinių paslaugų srities darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

12. Kiek valstybės ir savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (progozė 3 metams)

Įstatymo projekto prieduose numatytiems minimaliems pareiginės algos dydžiams nustatyti, esant minimalios mėnesinės algos dydžiui 380 eurų ir BD 130,5 euro, iš valstybės biudžeto reikėtų apie 22,5 mln. eurų pirmiesiems projekto įgyvendinimo metams (su socialinio draudimo įmokomis). Atsižvelgiant į Įstatymo projekto baigiamąsias nuostatas, papildomos valstybės biudžeto lėšos asignavimų valdytojams ir savivaldybėms bus skiriamos laipsniškai pagal valstybės finansines galimybes, įvertinus biudžetinių įstaigų veiklos optimizavimo ir jų vykdomų funkcijų konsolidavimo galimybes, tokiu atveju Įstatymo projekto prieduose numatytiems minimaliems pareiginės algos dydžiams iš valstybės biudžeto reikėtų apie 16 mln. eurų pirmiesiems projekto įgyvendinimo metams (su socialinio draudimo įmokomis). Įstatymo projekte nurodytų dydžių vidurkiams pasiekti nuo 2018 m. iki 2021 m. papildomai kasmet reikės apie 16 mln. eurų (su socialinio draudimo įmokomis).

Pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos surinktą informaciją, biudžetinių įstaigų vadovų (įskaitant pedagoginius darbuotojus) vidutinis darbo užmokestis yra 1 237 eurai, o be pedagoginių darbuotojų – 1 103 eurai, iš jų, kultūros ir meno įstaigose – 1 091 euras, socialines paslaugas teikiančiose įstaigose – 1 162 eurai, sveikatos priežiūros įstaigose – 1 135 eurai, kitose biudžetinėse įstaigose (pvz., Priešgaisrinės apsaugos tarnyba) – 992 eurai; specialistų, įskaitant pedagoginius darbuotojus, – 615 eurai, o be pedagoginių darbuotojų – 585 eurai, iš jų: kultūros ir meno – 605 eurai, socialines paslaugas teikiančių – 556 eurai, sveikatos priežiūros – 545 eurai, kitų specialistų – 589 eurai; kvalifikuotų darbuotojų – 506 eurai.

13. Rengiant įstatymo projektą gauti specialistų vertinimai ir išvados

Rengiant įstatymo projektą, specialistų vertinimų ir išvadų negauta.

14. Įstatymo projekto reikšminiai žodžiai, kurių reikia įstatymo projektui įtraukti į kompiuterinės paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis

Reikšminiai įstatymo projekto žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, yra „darbo apmokėjimas“, „biudžetinės įstaigos“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Nėra.